

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Lög um verðlanaskrár, firmu og prókúruumboð, undirskrifuð af konungi 13. nóv. 1903 (A nr. 42, bls. 239—253).

Lög um vörumerki, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 43, bls. 254—263).

Lög um breyting á 1. gr. í lögum 19. febr. 1886 um fríðun hvala, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 44, bls. 264—265).

Lög um breyting á lögum 11. nóvbr. 1899 um útflutningsgjald af hvalaafurðum, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 45, bls. 266—267).

Lög um viðauka við lög 9. janúar 1880 um breyting á tilskipun 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi og breyting á lögum 9. ágúst 1889, um viðauka við nefnd lög, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 46, bls. 268—269).

Tilskipun er nemur úr gildi bannið gegn því að flytja vopn og skotföng frá Íslandi til Kína, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 47, bls. 270—271).

Auðglýsing um staðfesting á reglugjörd fyrir Íslandsbanka, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 25. nóvbr. 1903 (A nr. 48, bls. 272—291).

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vestur- 123
amtinu um hlunnindi handa sparisjóði Skaptafellsýslu. Útaf beiðni,^{23.} nóvbr. er hingað hefir borizt beina leið, frá stofnendum fyrirhugaðs sparisjóðs Skaptafellsýslu í Vík, vil jeg hjer með veita nefndum sjóði um 5 ár frá 1. janúar næstkomandi að telja hlunnindi þau, er ræðir um í tilskipun 5. janúar 1874 um hlunnindi nokkur fyrir sparisjóði á Íslandi með þeim skilyrðum, að eigi rýrni trygging sú, er nú er sett, að ákvæðanna um reikningsskil í lögum sjóðsins verði nákvæmlega gætt, og að forstöðunefnd sjóðsins sendi hingað á ári hverju enduriit af ársreikningi sjóðsins í því formi, er landshöfðingi fyrirskipar. Svo ber og að senda hingað skýrslu um hverja þá breytingu, sem verða kann á lögum sjóðsins.

Þetta er yður, herra amtmaður, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og til birtingar fyrir Gunnari verzlunarstjóra Ólafssyni í Vík í Mýrdal fyrir hönd stofnenda sparisjóðsins.

Brjef landshöfðingja til stiptysfirvaldanna um lántökuleyfi handa 124
Kolfreyjustaðarprestakalli. Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður,^{24.} desbr. og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 28. f. m., og beiðni hlutaðeiganda, vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til þess, að presturinn að Kolfreyjustað, præp. hon. Jónas P. Hallgrímsson, taki upp á prestakallið 2700 kr. embættislán, sem endurborgist með 135 kr. árlega á 20 árum auk vaxta, til þess að kaupa til handa Kolfreyjustaðarprestakalli íbúðarhús það úr timbri, sem nú er á staðnum,

31. dag desembermánaðar 1903.

124 ásamt 3 skúrum við það, með 3 ofnum og eldavjel, gegn því að niður falli það-
24. desbr. stofa, bæjardyr, búr og eldhús, sem nú fylgja, og ennfremur gegn því að presturinn járnklæði á næsta sumri húsið gegn regnátum og leggi járnþak á breiðari enda hússins, hvorttveggja með bárujárni, og að hann bæti um leið þá galla á viðum, sem kynnu koma í ljós við járnlagninguna.

Að öðru leyti er lántökuleyfi þetta þeim skilyrðum bundið, að presturinn haldi húsinu í váttryggingu fyrir eldsvoða fyrir 3800 kr. að minnsta kosti, undir eptirliti prófasts, að hann á sínum tíma eða bú hans skili því í gildu standi eða með fullu álagi og að eigi verði tekið meira af láninu en $\frac{2}{3}$ hlutir þess fyr en sannað er með löglegri skoðunargjörð, að húsið sje járnklætt svo sem sagt er að framan og bættir gallar á viðum, sem kunna að koma í ljós við járnlagninguna.

Þetta er yður hjer með til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

125
28. desbr. **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðurantinu og Vestur-
amtinu um sveitfesti þurfalings.** Með brjefi yðar, dagsettu 22. þ. m., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi frá hreppsnefndinni í Skógarstrandarhreppi, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 26. júní þ. á., sem ákveður að Kristján nokkur Árnason frá Árnúsum skuli álitast sveitlægur í nefndum hreppi, og að Tálknafjarðarhreppur skuli vera laus við að endurgjalda Skógarstrandarhreppi styrk, sem Kristjáni var veittur í síðastnefndum hreppi í apríl 1901.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að eg verð að vera yður samdóma um að eigi sje sannað hvorki með skoðunargjörðinni, nje á annau hátt, að nauðsyn hafi á verið, að veita Kristjáni umgetinn sveitarstyrk í apríl 1901, skal úrskurður yðar standa óhaggður.

Úrskurður amtsins.

Þjer hafið, velborni herra sýslumaður, með þóknanlegu brjefi, dags. 1. þ. m., skotið til amtsins ágreiningi milli yðar og sýslumannsins í Barðastrandarsýslu um það, hvort Kristján nokkur Árnason skuli álitast sveitlægur í Tálknafjarðarhreppi í nefndri sýslu eða í Skógarstrandarhreppi í Snæfellsness- og Huappadalssýslu og um kröfu hins síðarnefnda hrepps á hendur Tálknafjarðarhreppi til endurgjalds á fátækrastryrk, veittum nefndum Kristjáni Árnasyni í apríl 1901, að upphæð 20 kr.

Málavextir eru þeir, að Kristján Árnason, sem er fæddur í Tálknafjarðarhreppi 1866, kom þaðan um 25 ára gamall snemma í maí 1891 í Skógarstrandarhrepp með þáverandi húsbónda sínum, síra Jósep heitnum Hjörleifssyni. Í þessum hreppi hafði hann síðan óslitna dvöl, þótt hann eigi á árinu 1899—1900 hafi haft heimili í Árnúsum, þar sem hann lengst af dvaldi, þar til hann fyrst í apríl 1901 beiddist fátækrastryrks, sem að framfarinni aðsjónargjörð 16. apríl var honum látinn í tje með 20 kr. í peningum, en fyrst í júní s. á. flutti hann burt úr hreppnum með fjölskyldu sína, 2 börn og eina stúlku.